

Posudek vedoucího bakalářské práce

Autor, název, místo, rok, rozsah práce, vedoucí práce: Horáková, Eliška: *Epidemie skvrnitého tyfu na konci druhé světové války v Terezíně*. Praha, 2018, 90 stran včetně příloh, vedoucí práce PhDr. Petr Koura, Ph.D.

Hodnotící kritéria

	splňuje	splňuje z větší části	splňuje z menší části	nesplňuje
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	X			
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.	X			
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu .		X		
Struktura práce je vyvážená a logická.	X			
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu .	X			
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb .		X		
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie .	X			
Autor správně cituje .	X			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	X			
Autor pravidelně konzultoval s vedoucím práce	X			

Celkové hodnocení (slovně)

Eliška Horáková si za téma své bakalářské práce zvolila epidemii skvrnitého tyfu v Terezíně na sklonku druhé světové války. Tedy historickou událost, která je všeobecně známá a bývá často zobrazována i v kultuře (nejnověji např. v seriálu Jana Hřebejka *Zahradnictví*, kde ústřední postava prvního dílu umírá v Terezíně na tyfus jako lékař-dobrovolník), ale zatím nebyla českou historiografií celistvě zpracována. Jsem rád, že autorka při psaní práce využila znalosti i ze svého druhého studijního oboru, tedy biologie. Její práce se tak pohybuje na pomezí „klasické“ historie a dějin medicíny, v pravém slova smyslu se tak jedná o práci interdisciplinární.

Autorka při psaní práce využívala archivní prameny uložené v Židovském muzeu v Praze a také dokumenty z archivu Památníku Terezín. Podařilo se jí tak zmapovat nejen vypuknutí tyfové epidemie v Terezíně, ale především boj proti ní ze strany československých orgánů a dobrovolníků. Dospěla tak k některým poměrně zásadním zjištěním, jako je určení, jak se tyfová nákaza do Terezína dostala – i k mému vlastnímu překvapení to nebylo od vězňů přicházejících z Východu, tedy z koncentračních táborů na území okupovaného Polska, kde panovaly otřesné hygienické podmínky, ale naopak z „civilizovaného“ Berlína.

Práce je psána poměrně čtivým a kultivovaným jazykem na odborné úrovni. Mám k ní pouze jednu připomínku – domnívám se, že autorka mohla vycházet ještě z další odborné historické literatury, které existuje k terezínskému ghettu i k terezínské Malé pevnosti poměrně velké množství. Nicméně autorka na druhé straně využívala zatím nepříliš známý archiv vizuální historie Malach, kde našla řadu vzpomínek pamětníků týkajících se tyfové epidemie.

Autorce se dle mého názoru podařilo její záměr naplnit, a to v plné míře. Práci samozřejmě doporučuji k obhajobě a navrhuji ji klasifikovat známkou výborně.

V Praze dne 7. ledna 2019

PhDr. Petr Koura, Ph.D.